

meget dansk ord, for Grønland så vidt muligt op til 670 t, men jeg må understrege, at der ingen biologisk sammenhæng er mellem den grønlandske kvote og mulige kvoter for den traditionelle kystfangst.

Dertil kommer, at kvoter for den aboriginale hvalfangst fastsættes efter helt andre retningslinjer i IWC end mulige kvoter for den lille kommercielle kystfangst. Vi arbejder altså aktivt for at understøtte grønlændernes ønske om en forhøjelse af deres oprindelige kvote, og samtidig har vi sammen med grønlænderne lagt forslag frem om at arbejde aktivt for bæredygtige løsninger for den lille kystfangst. Grønlands hjemmestyre er aldeles enig i denne holdningsrigtighed; altså både når det drejer sig om den originale kvote, og når det drejer sig om at arbejde for den lille kystfangst, er der i disse sager aldeles enighed mellem grønlænderne og Danmark.

Og lad mig så føje til, at med hensyn til den kommercielle hvalfangst og jo især den, der drives ved Antarktis, var det da heldigvis sådan, at Danmark på sidste års møde kunne tilslutte sig et forbud mod hvalfangst ved Antarktis. Det er jeg personlig meget tilfreds med, det er regeringen meget tilfreds med, og det repræsenterede en nydannelse i vores politik på området.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: Er den bæredygtige kystnære hvalfangst, som regeringen vil arbejde meget aktivt for, en kommerciel hvalfangst eller ej?

Margrete Auken (SF):

Det er i forlængelse af det svar, hvor jeg også blev overrasket over at høre, at man fastsatte kvoter forskelligt fra den kommercielle hvalfangst, da det japanske ønske jo har været en anden slags – men kommerciel hvalfangst; der har altså ikke været tale om, at det kun var til hjemmebrug.

Men jeg vil da lige spørge, om der er forskel her, og så igen spørge, om Grønland arbejder for at få en af disse kystnære fangster inden for sit område, for sådan som den bestand, der hidtil har været tale om for Grønlands vedkommende, har været beskrevet – så vidt jeg husker det – er det nemlig en meget udsat bestand, som det vil være vanskeligt at få kvoter på i det hele taget om overhovedet, og det *kan* derfor, som hr. Bent Hindrup Andersen sagde det før, blive belastende for Grønland og dermed altså for Danmark, hvis det viser sig, at man begynder at

skubbe i japansk-norsk retning, for selvfølgelig er der da meget psykologi i det her.

Sidste år, da Danmark stemte for den totale fredning af Antarktis, betød det jo, at Grønland fik mere af subsistenskvoten. Derfor hænger de her ting sammen, og hvis vi pludselig går ud og siger, at nu er vi i klub med Japan og Norge, ja, så er der jo så meget psykologi i det, at man ikke bliver straffet – man bliver glemt.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg må erkende, at jeg er i tvivl om, hvorvidt en sådan bæredygtig kystfangst, som det hedder, falder ind under betegnelsen kommerciel hvalfangst eller ej. Det er klart, at der ikke knytter sig store kommercielle interesser til det. Det vil ikke være muligt at udnytte noget sådant til det, vi normalt betegner som kommerciel hvalfangst, nemlig fangster fra store både, store skibe, som sejler langt fra hjemlandet, således som det har været tilfældet for japanernes fangster i det sydlige Atlanterhav.

Men når jeg er i tvivl, er det, fordi hvaler fanges som led i en bæredygtig udnyttelse af den lille hvalfangst eller kystfangst selvfølgelig er kommerciel i den forstand, at fangsterne kan sælges, og at de kan købes, og i den forstand er det selvfølgelig kommercielt.

Til fru Margrete Auken kan jeg sige: Nej, der er ingen tilnærmelse fra dansk side til japansk-norske standpunkter. Jeg mener, at vi har fundet vores egen balance i denne her sag, som både varetager vigtige hensyn til hvalerne og også vigtige hensyn til de nordlige dele af riget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Så vidt jeg er informeret, skulle den japanske delegation i mandags have fremført, at japanerne hverken kan garantere eller påstå, at den kvote, som de søger om som kystbaseret hvalfangst, ikke er kommerciel.

Det, det drejer sig om her, er jo et vigtigt og principielt spørgsmål i forhold til Hvalkommissionen, fordi moratoriet, som foreligger, og som trådte i kraft i 1986, jo netop fastholdt, at det var et moratorium, der gik imod kommerciel hvalfangst, men som indrømmede bl.a. de oprindelige folk som grønlænderne en kvote ud fra de særlige forhold, der gjaldt dér.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren endnu en gang, om han er klar over, at man her lægger sig ud med alle de nationer, der går ind for at fastholde moratoriet fra 1986, og at alle de grønne organisationer – dvs. bl.a. Greenpeace